De Leugens over “Holocaust Crematies”

Gawain 27 september 2014

Artikel en afbeeldingen ingezonden door Gawain.

Deze keer over de Leugens van “Holocaust crematoria”. Die staan model voor “systematische uitroeiing van Zes Miljoen joden in gaskamers”. Een ***vals*** model.

Crematie

Is crematie een misdaad? Is cremeren misdadig? Zijn crematoria slachthuizen? Worden mensen doodgemaakt in crematoria? Zijn crematieovens moordwerktuigen zoals guillotines en galgen? Volgens slinkse Holocaustpedagogen ***wel.*** In werkelijkheid natuurlijk helemaal niet.
Is het normaal om crematoria, mortuaria, lijkenruimtes, knekelhuizen en dergelijke als publieke trekpleisters te exploiteren en politiek te instrumentaliseren? Of om daar slachtoffers te gaan herdenken? Is dat een correcte manier om overleden mensen te gedenken? Natuurlijk niet! Het is ook niet piëteitsvol. Integendeel! Dit is ***indoctrinatie.***

We zeiden het eerder: bij “de Holocaust” wordt ***alles*** op z’n kop gezet. Ook dit. Waarom lopen rijen schoolkinderen langs crematieovens in Auschwitz en kampen in Duitsland? ***Niet*** om te “gedenken”, want dit past niet bij onze manier van gedenken en ook niet bij die van joden.

“Kijk, Zes Miljoen Joden werden vermoord en hiermee verbrand, je ziet het nu zelf met je eigen ogen. Dit beeld mag je nooit meer vergeten.”

Het schreeuwt de Wereld toe: *“Kijk wat jullie ons aan deden: Zes Miljoen onschuldige joden systematisch verbrand in ovens. Een Holocaust! Die was uniek, want jullie weten dat wij het Uitverkoren Volk zijn en één jood volgens onze religie meer waard is dan 1.000 van jullie. Weten jullie niet dat ons Heiligste Boek, de Talmoed, profeteert dat “Zes Miljoen” joden door levende verbranding geofferd moesten worden, voordat zij het hun door G-d toegezegde*

Beloofde Land (Palestina) in 1948 mochten overnemen? Die slachting deden jullie ons Heilige Volk aan."

Dat is geen oprecht gedenken. Voor joden is het een religieus altaar, want omdat veel van hen (en minstens zoveel niet-joden) dit aan Hitler toegeschreven offer ondergingen, voldeden zij aan de Talmoedische voorwaarde om het Beloofde Land Israël binnen te gaan. Omdat hun paradigma bestaat uit ***wij/zij,*** staan deze crematoria voor hen voor wat niet-joden joden hebben aangedaan.

Om die reden en om de joodse ***groepsidentiteit*** te versterken, stuurt Israël haar jeugd en rekruten naar Auschwitz. ***Niet*** in de eerste plaats om te gedenken.

De aandacht specifiek voor crematieovens is ongezond en misplaatst: het ***motief*** om ze prominent te showen, de ***wijze*** hoe ze worden tentoongesteld, de eraan toegeschreven ***functies,*** enz., ***alle*****s**. Ze staan er om in de volksgeest te branden :*"Kijk, Zes Miljoen Joden werden vermoord en hiermee verbrand, je ziet het nu zelf met je eigen ogen. Dit beeld mag je nooit meer vergeten."* Aan die ovens worden bovenaardse aantallen crematies toegedicht en daarom zijn ze ook losgekoppeld van alle Natuurwetten die voor cremeren gelden. Nergens elders ter wereld zijn crematieovens ***tentoongesteld.***

Laten we die crematieovens demystificeren en eens ingaan op die door het Holocausttheater vals aangegeven eigenschappen: *Waar werden ze gebruikt en waar niet,waarvoor werden ze gebruikt, wat waren de constructiekenmerken, wat was de maximumcapaciteit, hoe de procedures, het brandstofverbruik, onderhoud, storingen, buiten bedrijfstellingen, "getuigenverklaringen" (aantallen lijken, vlammen, rook).* Pas dan worden zin en onzin van de verhalen over die sinistere "Holocaustovens" gescheiden.

Waar gebruikten de Duitsers crematoria en waar niet?

De Duitsers gebruikten overal crematoria. Sinds 1935 was crematie om hygiënische redenen voor grotere gevangenenkampen in Duitsland bij Wet verplicht en dat had – net zoals bij crematoria bij u in de buurt – ***helemaal niets*** met "moord" of andere duistere motieven te maken. Duitsland had als technisch vooraanstaand land de meeste crematoria in Europa. Waar Nederland er 1 had (Driehuis-Westerveld), functioneerden er in Duitsland in 1938 al 120.

De Duitsers installeerden ook in Westerbork en Vught (niet-"vernietigingskampen") crematieovens.

Dat crematoria ***niets, maar dan ook helemaal niets*** met moord of "vergassingen" te maken hadden, blijkt ook uit het feit dat zgn. "vernietigingskampen" als Belzec, Chelmno, Treblinka en Sobibor (in werkelijkheid ***Transitkampen***) ***geen*** crematoria hadden. ***Ook daaruit blijkt dat Crematoria niet in relatie stonden met eventuele "vernietiging".*** Die kampen waren transitkampen, waar crematoria geen functie hadden en daarom waren ze daar ook niet. Na de korte periode van massale jodentransporten werden die kampen afgebroken, sommige al binnen een jaar.

Slechts ***twee*** als "vernietigingskampen" aangeduide kampen, **Auschwitz** en **Majdanek,** hadden crematoria. Dat was logisch, want dat waren arbeids- en verblijfskampen waar honderdduizenden mensen – joden zowel als niet-joden – ***permanent*** bleven.

Doel en functie van de crematoria

Doel, functie, eigenschappen en uitrusting van crematoria in concentratiekampen waren exact ***gelijk*** aan die van crematoria overal elders. Taak was, verantwoord en hygiënisch ontdoen van stoffelijke resten van gestorven mensen. ***Ze verschilden in geen enkel opzicht van andere crematoria.*** Ovens, ruimtes en methodiek waren overal dezelfde.

Belangrijk kenmerk van cremeren is, dat alles is afgestemd op crematie ***van één lijk tegelijk.*** Crematieovens zijn qua afmeting, verwerkingswijze en brandstofverbruik berekend op doelmatige verwerking van één persoon met een gewicht tot ca. 100 kg. Zoals een normale badkuip is afgestemd op 1 persoon, zo waren de muffelovens in Duitse crematoria bestemd voor 1 lijk.

Alles in de crematoria in Duitse kampen was gelijk aan die in crematoria elders. Ze hadden lijkenopslagruimtes, een ovenruimte, schoorsteen, artsenkamer, urnenkamer, lijkschouwingsruimte, personeelsruimte, was/doucheruimte, toiletten, cokesopslagplaats, enz. Alleen het ***aantal*** muffels verschilde. Net zomin als andere crematoria, hadden ook die in Duitse kampen uiteraard geen "gaskamers".

Tijdens en na de grote tyfusepidemieën van 1942 werden vanwege de duizenden sterfgevallen in korte tijd procedures aangepast en werden soms twee lijken (twee kinderen of twee vermagerde tyfusdoden) tegelijk gecremeerd. Ook werd vanaf toen de as niet meer gescheiden en in urnen naar begraafplaatsen in de woonplaatsen van overledenen verstuurd. Het bracht de Duitse autoriteiten er ook toe het aantal crematoria in Auschwitz uit te breiden.

Urnenruimte crematorium Buchenwald

De ***grootte*** van de crematoria was gerelateerd aan die van de kampen. Een klein kamp als Vught of Westerbork had één oven met één muffel, het grootste kamp Auschwitz-Birkenau met een voorzien aantal ingezetenen van 200.000 had vier crematoria met 46 muffels. Om "miljoenenmoord" geloofwaardig te maken, zeggen Holocaustgelovigen nu vaak dat de Auschwitzcrematoria *"van militair industriële omvang"* waren, maar dat is totale onzin.[1] Veel bezoekers van kampen tonen zich verbaasd bij het zien van die ouderwetse kleine crematieovens. Uit de propaganda verwachten zij dat alles "gigantisch" is.

Onderstaand staatje toont de daadwerkelijke crematiecapaciteit in Duitse kampen:

Crematoria "vernietigingskampen" en "niet-vernietigingskampen"

Kamp	**(Voorzien) aantal ingezetenen**	**Aantal crematiekamers (=muffels)**	**Aantal = per (...)**
Auschwitz I (tot maart '43)	20,000	6	3,300
Buchenwald	15,000	6	2,500
Stutthof	30,000	15	2,000
Dachau	10,000	4	2,500
Sachsenhausen	16,500	4	4,125
Auschwitz (vanaf maart '43) *	**200,000**	**46**	**4,350**
Majdanek*	25,000	5	5,000
Belzec*	Transitkamp	0	-
Chelmo*	Transitkamp	0	-
Sobibor*	Transitkamp	0	-
Treblinka*	Transitkamp	0	-

* In Holocaustvertelsel aangeduid als "vernietigingskampen".

De Tabel toont dat de capaciteit in "niet-vernietigingskampen" als Buchenwald en Dachau met 1 muffel per 2.500 ingezetenen 60-80% ***groter*** was dan die in "vernietigingskampen" als Auschwitz-Birkenau en Majdanek (1 muffel per 4.350 resp. 5.000 ingezetenen)! Ook blijkt, dat in Auschwitz I, met tot maart 1943 20.000 ingezetenen, de crematiecapaciteit ***ruimer*** was dan in het nieuw gebouwde Auschwitz-Birkenau: Auschwitz I (vóór de "massavergassingen") had 1 muffel per 3.300 gevangenen, het nieuwe Birkenau (waar "massavergassingen" zouden zijn gepland en uitgevoerd) had 1 muffel per 4.350 gevangenen. ***Als dat niet opmerkelijk is . . .***Alweer: bij "de Holocaust" staat alles op z'n kop.De ***aanwezige*** crematiecapaciteit in Auschwitz-Birkenau was dus nauwelijks ***de helft*** van die in niet-"vergassingskampen". Het is daarom volstrekt duidelijk dat die capaciteit van Auschwitz en Majdanek nooit was berekend op massavergassingen met een ***dagelijks*** surplus van 12-20.000 extra crematies van "vergassingstransporten" volgens het Holocaustvertelsel. ***Alleen al deze ontoereikende capaciteitsverhoudingen weerleggen de fantasieën over "enorme crematiecapaciteit in Auschwitz" en miljoenen "systematisch" vermoorden van "de Holocaust".***

Belangrijke redenen waarom de Duitsers juist in Auschwitz veel belang hechtten aan cremeren boven begraven waren o.m. de hygiëne i.v.m. sterfte door besmettelijke ziektes, 's

winters bevroren grond, hoge grondwaterstand en besmettingsrisico via de nabij stromende rivieren Sola en Wisla.

Crematieproces

Voor goed begrip van cremeren is globaal inzicht in het crematieproces en de daarbij gebruikte technieken dienstbaar.

Vooreerst: cremeren is ***niet*** hetzelfde als verbranden. Een lijk in een crematiemuffel komt ***niet*** in aanraking met hitteveroorzakend vuur. Het wordt omgeven door langsstromende ***hete lucht*** dat in de lager gelegen vuurplaats ("gasgenerator") wordt opgewekt door verbranding van steenkool (cokes), olie of gas. Bijna alle Duitse crematieovens in de kampen waren cokesgestookt; door brandstofschaarste werden in 1942 de modernere oliegestookte crematieovens verboden en ***teruggebouwd*** naar cokes.

Een lijk "brandt" niet zelf (= 70% water), maar wordt door de hitte van de langsstromende lucht en de reflectie en radiatiestraling van de vuurvaste stenen in de muffel (> 800 °C) als het ware indirect door hete lucht verteerd. Wat van een lijk resteert zijn door hitte verteerde botten en "as".

Tijdens dit proces is de hitte van de lucht die de schoorsteen verlaat, ***lager*** van temperatuur dan die welke de oven in komt; het lijk neemt tijdens het proces hitte op en voegt geen hitte toe. Dit weerlegt idiote beweringen van Holocaustgelovers dat lijken "vanzelf" branden en per gecremeerd lijk maar 3,5 kg cokes nodig was in plaats van 15-20 kg.[2]

Constructiekenmerken

De ***absurditeit*** van het Holocaustvertelsel komt het duidelijkst naar voren bij beschouwing van de technische hoedanigheden van de crematieovens. Want, let even op:

– Het waren alle ***civiele*** crematieovens voor **één persoon**; ongeschikt voor massaverbranding.

– Na 70 jaar geven Holocausthistorici nu toe, dat toen de nieuwe crematoria medio 1943 werden opgeleverd, ze niet ontworpen, gebouwd of geschikt waren voor massavergassingen en/of crematie van "tienduizenden" lijken per dag, maar als **normale crematoria,** op geen enkele wijze geschikt of toegerust voor een dergelijke kolossale zaak en ook niet voor "massavergassingen".[1] (En dat, ondanks dat ze ontworpen en gebouwd waren een jaar ***na*** de zgn. Wannsee Conferentie!)

– De Duitsers wisten heel goed, dat je honderdduizenden lijken sneller, goedkoper, zonder onderhoud en "geheimer" kunt verwerken door ze als ***kadavers*** te verbranden, dan in langzame, kwetsbare en dure crematoria midden in een kamp met tienduizenden getuigen. Het hele aan de Duitsers toegeschreven crematoriumplot is daarom van onder tot boven ***"scheiße".***

– Voor wie nog waarde hecht aan enige functie voor crematoria binnen het Holocaustvertelsel, moet weten dat de ***theoretische maximumcapaciteit*** van alle Auschwitz Krema's gedurende de gehele bestaansperiode niet meer dan **296.000** lijken bedroeg en het daarvan werkelijk realiseerbare aantal **162.000**.[3]

Waarom waren de nazi’s zo geschift om langzame, dure, storingsgevoelige crematoria te gebruiken, als die toch maar 1 op de 8 “vermoorden” konden cremeren? Een Holocaustmysterie?

– Van 1,4 miljoen “vermoorden” uit het Holocaustvertelsel moeten er dus 1,2 miljoen (85%) in Auschwitz in de open lucht zijn **verbrand.** Dit is absurd. (En ook “hoezo, strenge geheimhouding”?)

Een crematieoven uit de Tweede Wereldoorlog was een gemetselde constructie van ca. 1,20 m x 2,50 m x 2,50 m met aan de voorzijde een metalen deur en daaronder een aslade.

De invoerdeur was ca. 60 cm breed en 65 cm hoog, met boogvormige bovenkant.

De *binnenkant* (muffel) had ongeveer diezelfde afmetingen en een lengte van iets meer dan 2 m.
Opgemerkt moet worden dat de nieuwe muffels in Auschwitz-Birkenau ***zelfs nog iets kleiner*** waren, omdat daar *ongekist* werd gecremeerd en om brandstof te besparen.

De binnenzijde van de muffel was voorzien van **vuurvaste stenen.** Die stenen vervulden met de gebogen bovenkant van de muffel een essentiële functie in het crematieproces omdat daarvan de hittestraling en radiatie afhankelijk waren, doorslaggevende factoren bij het crematieproces.

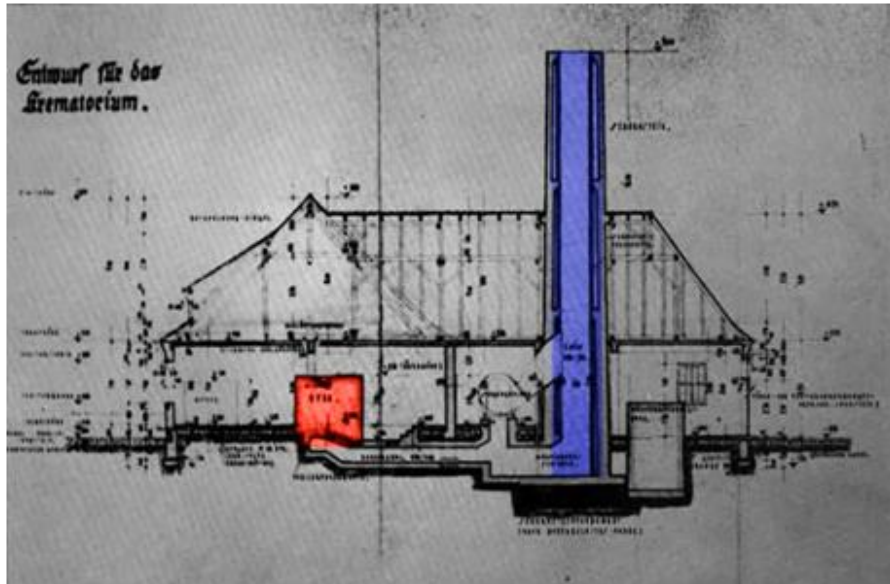
Kist of lijk rustte op een vuurvast rooster, waardoor de asresten in de asruimte vielen en bij sommige typen ovens nog een soort naverbranding ondergingen.

Hoe lang duurt crematie van een lijk?

Crematie is een natuurkundig proces, onderworpen aan natuurwetten, waaronder pyrotechnische, die niet overschreden kunnen worden, alleen beïnvloed door factoren als temperatuur, brandstof, constructie van de oven, omstandigheden tijdens de crematie, toestand

van het lijk, enz. Die golden ook tijdens “de Holocaust” en konden zelfs door nazi’s niet naar boven worden opgerekt.

De ovens waren naar huidige begrippen primitief. Veelal gestookt met cokes (van teer en gassen ontdane steenkool). Het **rookte niet en stonk niet** (meer), had een hoge calorische waarde en brandde met lage, **kleine vlammen.** De temperatuur in de ovens was **800-900 °C.**

Cokes brandt met kleine vlammen helemaal onderin de oven en lijken in muffels “branden” indirect. Eventuele vlammen zouden 18 meter hebben moeten afleggen voor ze het eind van de schoorsteen bereikten. Als dat gebeurde, zou het de totale installatie hebben vernietigd.

Een ander basisgegeven bij crematie is de ***thermische barrière.*** Dat wil zeggen, de **minimum crematietijd** waar beneden van (verdere) crematie geen sprake meer kan zijn. Voor een normaal menselijk lichaam bedraagt die minimumtijd **58-63 minuten.**[4] De ***modernste hedendaagse gas- en elektrische ovens*** kunnen in één uur maximaal maar 50 kg lichaamsgewicht cremeren.[5]

De Holocaustreligie, inclusief haar misdienaren van de “academische Holocauststudie” beschouwt nazi-ovens niet als technische apparaten, maar als *Deus ex Machina,* machines waarin niet de natuurwetten gelden, maar die van G-d. Dat blijkt uit de aantallen crematies welke zij voor die primitieve apparaten opvoeren. Een voorbeeld:

– *Presidentiële Commissie voor de Holocaust* (VS), die in 1979 op excursie was in Auschwitz: *“De crematoria verwerkten tot 60.000 lijken per dag”*.[6] Dat is met 46 muffels in 24 uur 60.000/46/24 = 54 lijken per uur/per muffel, ofwel een crematietijd van ***67 seconden per lijk.*** Hoewel niet officieel (er waren geen objectieve getuigen), staat het ***Wereldrecord cremeren*** dus op naam van de nazi’s. Naaste concurrent is de *British Cremation Society* die zeventig jaar later met de modernste ovens van 2014 niet verder komt dan een schamele **1 uur** per lijk.

De lezer begrijpt het al: hoogste tijd om na de woordvoerders van de “Holocausteducatie” de realiteit aan het woord te laten: ***Sneller dan 1 lijk per uur is complete waanzin.***

Meer dan 2 lijken per muffel cremeren is ook al onzinnig en nauwelijks mogelijk.

Bij experimenten met twee en drie lijken per muffel in aanwezigheid van ontwerper/bouwer Ir. Prüfer, werd dit door hem blijkens een ondervragingsdocument in 1946 ***onmogelijk*** genoemd.[7]

De vuurvaste stenen in de muffels waren zeer kwetsbaar. Als ze vuil werden, bijv. door contact met lijken, nam de hittestraling sterk af en daarmee de effectiviteit van het crematieproces. Lijken mogen dus **niet in contact** komen met die vuurvaste stenen. Gebeurt dit toch, dan loopt de effectiviteit van de oven dramatisch terug, ontstaan veel langere crematietijden, schade aan de installatie, kostbare reparaties en langdurige stilstand. Om dat tegen te gaan, gebruikte men in Auschwitz, waar ongekist werd gecremeerd, halfronde ***kappen***, die ***voorkwamen*** dat lijken in contact kwamen met de vuurvaste stenen (foto). Die kappen zeggen genoeg over de fabel van "tot 8 lijken per muffel".

Dubbelmuffeloven met kappen op invoerschuiven van Krema I Auschwitz, om contact van lijken met de vuurvaste stenen te voorkomen.

Holocaustvertellers gebruiken waanzinnige verzinsels omdat zij anders nooit aan hun aantallen "vermoorde joden" komen. Dan gaat hun verhaal al onderuit voor het begonnen is.

Meer lijken per muffel is ook met het oog op snellere crematie **een fabel.** Crematietijd en te cremeren **massa** (gewicht) zijn ***evenredig***, zodat als 1 lijk 1 uur duurt, 2 lijken tegelijk 2 uur duren!

Als dat nog niet overtuigend is, meermuffel-ovens waren zo geconstrueerd dat hete lucht van de ene muffel in de andere stroomde via gaten in de tussenwand (foto). Bij meer lijken tegelijk worden die gaten geheel of deels afgesloten, hetgeen het crematieproces stopt c.q. ernstig belemmert.

Gaten tussenwanden meermuffel-ovens

De factoren die meer dan twee lijken per muffel uitsluiten houden maar niet op. Zoals op foto's te zien is, werd – om het personeel tegen de hitte uit de geopende deur te beschermen –

het lijk op een ***schuif*** gelegd en dan van enige afstand in de oven geschoven. Eenmaal in de oven werd de schuif teruggetrokken en de deur gesloten. Nog een lijk in de oven schuiven was **uitgesloten** omdat het eerste lijk ten tweede male gebruiken van de schuif onmogelijk maakte. Alleen handmatig zou men er nog een lijk bovenop kunnen leggen, maar dan moesten de bedieners tot bij de geopende oven (800 °C) komen. . .

“Ooggetuigen” spraken over tot 8 lijken per muffel . . . .

Capaciteit

Behalve de kwetsbaarheid van vuurvaste stenen was de **levensduur** van die stenen van belang. Na 3.000 crematies moesten ze worden vervangen, een tijdrovende operatie die enkele weken duurde en waarvoor bij meermuffelovens alle muffels stil lagen. Ging men verder dan 3.000 crematies, dan ging de oveninstallatie onherroepelijk verloren. Bij het Holocaustvertelsel zou dit betekend hebben dat de muffels bij normaal bedrijf van 12 uur per dag, uiterlijk om de 250 dagen twee weken stillagen voor vervanging van de stenen.

Het Holocaustscenario stelt echter, dat in de twee grootste crematoria (Krema’s II en III) met elk 15 muffels totaal 750.000 lijken werden gecremeerd.[8] Dan zouden in de 16 maanden dat ze in bedrijf waren de ***vuurvaste stenen*** van die 30 muffels 8 x (elke 2 maanden) vervangen moeten zijn. Uit de kampadministratie blijkt echter dat ze ***niet één keer*** vervangen zijn (geen bestelbonnen voor stenen zoals bij Krema I, geen afleveringsbonnen, geen facturen, geen

tijdverantwoordingen, ***niets***). Dat niet-vervangen betekent dat het aantal crematies in die twee grootste Krema's de 100.000 nooit heeft overschreden en er dus geen lijken van massavergassingen werden verwerkt.

De **maximale capaciteit** van alle Auschwitz crematoria samen was bij de werkelijke bedrijfstijd van 12 uur **624** normale lijken per dag.[9] Daarvan moeten er vanaf juni '43, toen Krema I buiten bedrijf werd gesteld, 72 worden afgetrokken waardoor het theoretisch dagmaximum van Auschwitz na die datum op **552** kwam.

Brandstofverbruik

Zoals je bij een auto kunt uitrekenen hoeveel kilometer je kunt rijden met een zekere hoeveelheid brandstof, zo kun je bij crematieovens bepalen hoeveel lijken gecremeerd zijn met een gegeven hoeveelheid cokes. Om zorgvuldig te zijn, moet je daarbij alles meenemen, zoals type brandstof, type motor, gewicht auto, onderhoud, aantal en gewicht passagiers, gesteldheid van banden en de weg, snelheid, luchtweerstand, wind, enz., enz. U begrijpt, een knap gecompliceerde wetenschappelijke exercitie, waar alleen terzake deskundige specialisten raad mee weten.

De revisionisten Dr. Carlo Mattogno en Dr. Ir. Franco Deana zijn zulke types en hebben daarnaar zorgvuldig en diepgaand onderzoek gedaan en de resultaten vastgelegd in het Rapport *Die Krematoriumsöfen von Auschwitz-Birkenau* (Hfdst. 1.4 en Hfdst. 3).[10]

Zij stelden via in het Auschwitz Archief aanwezige documenten en die welke tot 1989 in geheime archieven in Moskou waren opgeborgen exact vast, wat de***hoeveelheden cokes*** waren die in bepaalde periodes (1943-1944) aan de afzonderlijke crematoria in Auschwitz-Birkenau werden geleverd. Omdat het cokesverbruik per type oven en type crematie eveneens bekend is, kan dan worden bepaald hoeveel mensen in een bepaalde periode in die crematoria zijn gecremeerd.

Om een lang, ingewikkeld maar duidelijk verhaal kort te maken: ***de hoeveelheid geleverde cokes past als een handschoen op het aantal geregistreerde Auschwitz gevangenen die in die periode(s) overleden en gecremeerd zijn. Niet meer en niet minder. Voor honderdduizenden extra crematies ("massavergassingen") was domweg noch cokes aanwezig, noch opslagruimte daarvoor.***

Dit briljante onderzoek toont dit onaantastbaar aan. Ja, daarin is ook opgenomen dat volgens het Holocaustverhaal lijken in "greppels" zouden zijn verbrand, ja, daarbij zitten berekeningen uit periodes waarin wel en niet in de open lucht werd verbrand, ja, daarbij is rekening gehouden met hoeveelheden hout die soms in de crematoria werden gebruikt, kortom, ***alle*** aspecten van crematies uit de periode dat "massavergassingen" volgens het Holocaustvertelsel zouden hebben plaatsgevonden zijn strikt wetenschappelijk in aanmerking genomen. En de conclusie laat geen twijfel: ***op grond van het brandstofverbruik van de crematoria hebben geen crematies voor "massavergassingen" plaatsgevonden.***

Dat kon technisch en logistiek natuurlijk ook al niet, maar het cokesverbruik bevestigt dat nog eens.

Holocaustvertellers en Volkspedagogen houden vol dat er in Auschwitz wél 1,4 miljoen mensen (merendeels joden", 52%) zijn verbrand. Alfa-geschoolden onder hen beweren dat

"de lijken ***vanzelf*** brandden" en er per lijk gemiddeld niet **20 kg** cokes nodig was, maar **3,5 kg**. Zij zeggen ook dat crematieovens 24/7 volcontinu werkten, er 4 lijken per muffel konden worden gecremeerd elke 20 minuten. Dat alles maakt volgens joodse rekenkunde het aantal gecremeerden in Auschwitz 2 x 4 x 3 = **een factor 24** hoger dan het natuurkundig maximum. Gek? Welnee, in "de Holocaust" is immers ***alles*** mogelijk en zij ***kunnen niet anders*** om hun zwaar slagzij makende verhaal overeind te houden.

Hoeveel lijken cremeerde Auschwitz volgens Holocaustvertellers – en hoeveel werkelijk?

De Sovjets "berekenden" het aantal "vermoorden" van Auschwitz in hun officiële Neurenberg Document USSR-8 op "meer dan 4 miljoen" en van Majdanek op "1,5 miljoen". Zij baseerden dit op "de capaciteit van de crematieovens". Ook dit IMT Rapport was – als alle belangrijke "bewijsdocumenten" daar – een volledig ongecontroleerd en onbewezen verzinsel van Sovjet gruwel- en haatfantasie. Dat maakte zowel het aantal slachtoffers alsook de crematiecapaciteit tot Leugens van astronomische grootte. Het Rapport spreekt over 10-12.000 lijken ***per dag*** in Auschwitz.

De opstellers waren – zoals "Holocaustdeskundigen" vandaag – niet de eerste de besten, maar leden van de Sovjet *"Staatscommissie voor Opsporing en Onderzoek naar de Misdaden van de Duitse Fascisten en hun Medeplichtigen aan de Monsterlijke Gruwelijkheden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz".* Allen professoren en wetenschappers, die weliswaar ***weinig*** wisten van cremeren, maar des te meer van ***massabedrog.*** Zij waren de bron van de krankzinnige fantasieën die nog tot op vandaag over gecremeerden rondzingen in Holocaustliteratuur. Waarom die lui allemaal ***logen***? Om dezelfde reden waarom ze ons thans dagelijks aan "de Holocaust" herinneren: ***om politieke redenen en er zelf beter van te worden!***

Want niet alleen toen voerde waanzin over veronderstelde aantallen gecremeerden ("verbranden") hoogtij, ook heden leeft dat voort. De "Presidentiële Commissie voor de Holocaust" braakte in 1979 soortgelijke apekool uit door het aantal crematies in Auschwitz op ***"60.000 per dag"*** te stellen. Begrijpelijk, want Nobelprijswinnaar en pathologische leugenaar Elie Wiesel is daarvan de voorzitter.

De "wetenschappelijke" fakkeldragers van de "Holocauststudie" weten trouwens ook raad met deze Holocaustonzin. Zij leggen ons uit, dat die ouderwetse cokesgestookte ovens 20 uur per etmaal konden werken, geen rekening houdend met de volgens Auschwitzdocumenten 12-urige werkdag van de crematoria, ook niet met de vele langdurige storingen, onderhoud, etc. en bijv. het feit dat Krema IV door de vele mankementen al eind 1943 definitief buiten bedrijf werd gesteld. Zij stellen doodleuk dat de Krema's volcontinu werkten en per muffel 4 lijken werden gecremeerd in 20 minuten! Dit volgens Holocausthistorici als Pressac en Prof. Robert-Jan van Pelt, die geen flauw benul van crematietechnologie hebben en – wat veel erger is – geen enkele materiedeskundige noemen (of bereid vonden!) die hun waanzinnige theorieën bevestigt.

Wij zagen hiervoor al, dat ***in werkelijkheid*** de toen al ouderwetse cokesgestookte ovens van Auschwitz onmogelijk meer dan 552 lijken ***per dag*** konden cremeren en het totaal aan crematies over de hele bestaansperiode niet ***meer dan 295.000*** kan zijn geweest.

Getuigenverklaringen

Het vertelde verhaal van “de Holocaust” berust, zoals nu voldoende bekend kan zijn, ***niet*** op gecontroleerde bewezen feiten, maar drijft op ***getuigen.*** Getuigenissen worden terecht beschouwd als de meest onbetrouwbare vorm van “bewijs” en zijn – zonder ondersteunende forensische feiten – ***geen bewijs.***

Als een van de meest waardevolle “getuigen” voor “de Holocaust” wordt de Tsjechisch-joodse Filip Müller gezien die, net 13 jaar, in april 1942 in Auschwitz aankwam en vreemd genoeg niet direct werd “vergast”, maar naar eigen zeggen als *“Sonderkommando”* in Krema I tewerk werd gesteld bij “vergassen” en cremeren. Drie jaar lang ontliep hij ook de driemaandelijkse moord op alle leden van zijn *Sonderkommando* om “geheimhouding” te garanderen. (*“Et vas un Hollekous Mierekel!”*). 35 jaar na de oorlog schreef hij (of beter gezegd een *ghostwriter*),[11] eindelijk zijn Magnum opus *“Eyewitness Auschwitz: Three Years in the Gas Chambers”*. Het is (om het netjes te zeggen) een aaneenschakeling van aangetoonde afzichtelijke leugens en plagiaat (o.m. van kompaan leugenaar Nyiszly).[12] Müller maakt in elk geval duidelijk dat hij hoogstens van flinke afstand de crematoria van Auschwitz misschien ooit heeft gezien en daarbij een karrevracht aan flagrante leugens fantaseerde, maar daarmee houdt zijn kennis op. Bij gebrek aan beter, heeft de academische papegaaienkooi echter geen andere keus dan deze op de vuilnishoop van de historie thuishorende ***gruwelfictie*** als ***non-fictie*** en serieuze “bron” voor Holocaust gruwelen op te voeren.

Müller’s tegenstrijdige, onmogelijke en meinedige vertelsels worden door hen prominent op scholen en universiteiten uitgedragen als “bewijs” voor “de Holocaust”, in het bijzonder voor de crematoria.

Behalve Müller, zijn er ook andere (joodse) “getuigen” die over de crematoria berichten. Een van de bekendste is David Olère, ook al een “overlevende” en een tweederangs artist, die *getekende* Holocaustprenten als “bewijsmateriaal” presenteert, die gretig aftrek vinden bij de Holocaustpromotie. Zij presenteren zijn cartoonachtige werk zonder blikken of blozen als *“van grote documentaire waarde, want foto’s van “de Holocaust ontbreken”*. Dat laatste is juist.
Hier enkele voorbeelden van zijn werk en let vooral op de “grote documentaire waarde”:

Vuurspuwende schoorstenen in Auschwitz volgens “ooggetuige” David Olère.

“Fantastisch” kunstenaar David Olère is als “ooggetuige” niet, maar als gruwelfantast zeker uit het juiste hout gesneden.

Gevolgtrekkingen

- De crematoria waren civiele crematoria voor crematie van 1 normaal lijk per muffel.
- De verbrandingstijd duurde minimaal 1 uur per lijk/per muffel.
- Meer dan 2 normale lijken per muffel cremeren (in de dubbele tijd!) was onzinnig en destructief.
- De “crematiedichtheid” was in Auschwitz-Birkenau lager dan in de meeste andere kampen.
- Van genoemde aantallen “vermoorden” (1,4 miljoen), kon er slechts 1 op de 7 worden gecremeerd.

- "Getuigen" logen en fantaseerden buiten alle proporties.
- De vastgelegde cokesadministratie, toont dat de hoeveelheden geleverde brandstof overeen kwam met de in het kamp zelf geregistreerde aantallen "natuurlijke" sterfgevallen.
- Crematies waren reëel, maar "Holocaustcrematies" zijn een belachelijke fictie, waarvoor geen enkele grond is.
- Grenzeloze overdrijving, fantasie en gebrek aan feiten voeren de boventoon in de crematie van de Holocaustvertellers.

Noten

[1] Werktuigbouwkundig ingenieur **Prof. Dr. Trastel** van Didier Werke, rechtsopvolger van Töpf & Sohne, eiste in 1962 in een proces rectificatie van William L. Shirer, beroemd Holocaustpromotor, die in zijn boek *The Rise and Fall of the Third Reich* schreef dat de crematoria in Auschwitz een "enorme industriële capaciteit" hadden. Shirer moest dat in een voetnoot rectificeren tot *"... de afmetingen van de crematoria waren normaal voor een niet al te groot crematorium van het ouderwetse type, bestemd voor kleine begraafplaatsen en ongeschikt voor massaverbrandingen".*

[2] Mattogno, Dr. Carlo. *The Crematoria Ovens of Auschwitz and Birkenau.* Hfdst. 10.2 *The Number of Cremations in 1943: Coke Fuel Consumption* 1994. Grabert Verlag, Tübingen. Postfach 1629. ISBN 3-87847-141-6.10.2. http://www.vho.org/GB/Books/dth/fndcrema.html

[3] Mattogno, Dr. Carlo. *The Crematoria Ovens of Auschwitz and Birkenau.* 1994. Grabert Verlag, Tübingen. ISBN 3-87847-141-6.10.2. http://www.vho.org/GB/Books/dth/fndcrema.html

[4] *Cremation Society of Great Britain.* Annual Cremation Conference Report. Third Session. *Factors which affect the process of cremation.* 1975, Blz. 81.

[5] *Wikipedia. Cremation.* http://en.wikipedia.org/wiki/Cremation#Ash_weight_and_composition (De schets van de lay-out van "de Auschwitz crematoria" van "ooggetuigen" Vrba en Wetzler in dit artikel onder "World War II" is ***totaal bespottelijk.*** Die bewijst dat deze "Holocaustkroongetuigen" nimmer van buiten of binnen een Auschwitz Crematorium zagen en zelfs de literatuur niet kennen!)

[6] *Los Angeles Times.* 2 aug. 1979, blz. 11. Bij bezoek aan Auschwitz-Birkenau van de "Presidentiële Commissie voor de Holocaust".

[7] Verslag ondervraging van Ir. Prüfer door de Sovjet SMERSH in 1946-'48, zoals geciteerd door anti-revisionist Gerald Fleming.

[8] Mattogno, Dr. Carlo. *The Crematoria Ovens of Auschwitz and Birkenau.* 1994. Grabert Verlag, Tübingen. ISBN 3-87847-141-6.10.2. http://www.vho.org/GB/Books/dth/fndcrema.html

[9] Mattogno, Dr. Carlo. *The Crematoria Ovens of Auschwitz and Birkenau.* Hfdst. 7.4. In *Grundlagen zur Zeitgeschichte,* 1994. Grabert Verlag, Tübingen. Postfach 1629. ISBN 3-87847-141-6. http://www.vho.org/GB/Books/dth/fndcrema.html

[10] http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

[11] Zijn *ghostwriter* was ene Helmuth Freitag in 1979.

[12] Temmer, Maria. *The Lies, Slips, Bungles and Perjuries of Filip Mueller, Professional Witness of Auschwitz-Birkenau. http://www.whale.to/b/temmer.html*